

Arrest

nr. 277 832 van 26 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 16 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken, te behoren tot de Isoko etnie en Christen te zijn. U bent geboren op 20 oktober 1994 in Otor Owhe, LGA Isoko, Delta State. U woonde daarna nog steeds in Otor Owhe, meer bepaald op het adres "X". U woonde aldaar in een familiehuis, samen met uw beide ouders – vader A. I. en moeder G./G./Y. -, broers en zussen P., E., P., P., R. en R.. Uw zus H. is in 2003 aan een ziekte overleden, uw zus G. was reeds daarvoor – eveneens aan een ziekte – gestorven. Uw moeder is op 01 mei 2010 overleden, ze werd op spirituele wijze vergiftigd. U weet niet wie dit zou hebben veroorzaakt, uw moeder was een handelaar, mensen die haar in dit kader zouden hebben gehaat,

zouden haar dood mogelijks naar uw mening hebben veroorzaakt. U beëindigde in 2013 uw studies aan de "Otor Owhe Grammar School" (secundaire school).

U deed vervolgens een aanvraag voor studies "Polytechnic" en u kreeg hiervoor eveneens de toestemming, doch u wou eerst werken, u had reeds eerder geleerd om een bepaald soort van werkmachine te besturen, u besloot vanaf nu dit werk voltijds te gaan uitoefenen. U verhuisde voor uw werk bij "Reynolds Construction Company (RCC)" naar een appartement in een "doorgangshuis" gelegen in Uzobe, zich eveneens bevindend in Otor Owhe, u keerde wel nog af en toe terug naar uw familiehuis in de X. Uw vader werkte dan weer als een hijskraan operator voor een oliebedrijf in Effurun, Warri, Delta State. Op een bepaald moment verhuisde hij – samen met uw broers en zussen - naar Y in Benin, Edo State, ze keerden wel op regelmatige basis naar de woning in Delta State (cfr. X) terug.

U haalt aan homoseksueel te zijn. Op 10 augustus 2016 ging u naar een drankenwinkel – tevens een bar, u ging er regelmatig drank kopen - gelegen in Otor Owhe, alwaar u een man genaamd K. ontmoette en jullie vervolgens telefoonnummers uitwisselden. De volgende dag belde deze man u op en vroeg hij u of u naar zijn huis kon komen, u besloot hierop in te gaan en u naar daar te begeven. Jullie dronken er een alcoholvrije "Guinness Malt", waarop deze man aangaf dat hij u onmiddellijk leuk had gevonden, stelde homoseksueel te zijn en aan u vroeg of u zijn "boyfriend" wou worden. U ging akkoord en jullie startten een relatie, jullie spraken soms bij u thuis af, doch meestal begaven jullie zich naar zijn woning. Op 27 september 2017 werd er door een vriend van K. in een hotel te Otor Owhe een verjaardagsfeest georganiseerd, jullie besloten er naartoe te gaan. Er werd muziek afgespeeld en er werd gedanst, K. en uzelf waren er aan het kussen. U wist niet dat er een "monitoring kamer" in de receptie aanwezig was, een receptionist zag wat er zich op het feest afspeelde, hierop werd de politie gecontacteerd. Sommige aanwezigen liepen weg, anderen werden dan weer gearresteerd. U wist te ontsnappen en begaf zich zowel naar uw huurwoning in Uzobe als naar uw familiehuis gelegen in de X. Uw vriend K. bevond zich evenwel onder de gearresteerden en werd naar het politiestation mee genomen. Er werden hem vragen over uzelf gesteld, hij werd tevens mishandeld. K. gaf uw adres aan de politie, waarop agenten naar uw woning afzakten en stelden over informatie te beschikken dat u homo zou zijn en dat u voorheen van het feest zou zijn weggelopen. U ontkende doch u ging naar het politiebureau worden meegenomen. Gezien u op dat moment enkel uw boxershort aanhad, vroeg u aan de agenten of u een broek mocht aandoen, u slaagde erin uit het raam te ontsnappen en richting de bossen te lopen. U verstopte zich tot de nacht viel, u begaf zich vervolgens naar een vriend. De volgende ochtend vertrok u en ging u naar Edo State, u contacteerde er een vriend genaamd Stanley en u ging bij hem langs. U gaf er aan dat u wou reizen, zonder de ware toedracht te vermelden. Stanley contacteerde op zijn beurt bepaalde personen, u kon vervolgens op 01 oktober 2017 de bus naar Kano nemen, om uiteindelijk in Niger (Agadez) te belanden. U ging daarna naar Libië (Qatrun en Sebha). U werd vervolgens in de Abu Kefi en Ali Ghetto gevangenissen ondergebracht. U slaagde er uiteindelijk in om in 2018 Europa – meer bepaald Italië - te bereiken. U vernam via uw nonkel (vaderskant) – toen u in Frankrijk was - dat K. uit de gevangenis trachtte te ontsnappen en vervolgens door de politie werd doodgeschoten.

Later vernam u via uw nonkel (vaderskant) dat de politie u nog was komen zoeken in Nigeria teneinde u te arresteren, uw vader werd vervolgens in uw plaats gearresteerd en gedurende enkele maanden en weken in de gevangenis opgesloten. Uw vader is uiteindelijk vrijgekomen via een borgsom. Op een bepaald moment diende uw vader zijn job stop te zetten en besloot hij een taxi te kopen om passagiers te kunnen vervoeren. Hij veroorzaakte evenwel een auto-ongeluk, waarbij een vrouw het leven liet, uw vader werd vervolgens door buurtbewoners aangevallen, op 09 november 2019 is hij hieraan overleden.

Uw broers en zussen zijn volgens uw laatste informatie allen in Lagos, Nigeria, ze verblijven er bij uw nonkel (vaderskant).

U legt ter staving van onderhavige aanvraag volgende documenten neer: een "Statutory Declaration of Age", een "Attestation of Birth", een "Affidavit of Fact", een "Carte d'adhérent" van de LGBT te Parijs van het jaar 2019, een "Bulletin d'Adhésion 2019 – Personne physique" van de LGBT Parijs dd. 23 juni 2019, twee foto's genomen aan het "Rainbow House" van de LGBT in Brussel, een "Certificate of Long Service" van "Reynolds Construction Company (NIG) LTD." dd. 28 november 2017, een "Arbeidsovereenkomst voor bedienden" dd. 09 september 2021 bij "General Services Antwerp NV (Katoen Natie)", een foto van een werkmachine, een 'Attestation de Réussite de l'Unité d'Enseignement – Français : Langue Etrangère UFDA – Niveau Débutant' dd. 08 december 2020, een 'Bulletin de Situation' van het 'Hôpital Privé Seine St-Denis', twee foto's van de "Libya Sabha Ali gevangenis" in Libië, de artikels "The Lagos State Government on Thursday arraigned 28 adults and 12 minors before a Lagos Magistrate Court for allegedly

engaging in homosexuality contrary to the laws of the land" en "Police arrest five men accused of homosexuality for Kano" (dd. 13 July 2021).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Afgaande op uw verklaringen is het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) niet overtuigd dat u homoseksueel bent.

U verklaarde dat u de Nigeriaanse nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd (of vervolging vreest) wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Uw verklaringen met betrekking tot de bewustwording en de aanvaarding van uw homoseksuele geaardheid komen echter weinig doorleefd over.

U immers gevraagd op welke manier en in welke periode u zou hebben ontdekt dat u zich aangetrokken zou voelen tot personen van hetzelfde geslacht, geeft u vooreerst het volgende aan: "Ja, de leeftijd van 18, ik keek films, homofilms, ik hield van alles daarvan, de films, ik was al homo, ik bleef alles bekijken, ik werd meer aangetrokken" (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 17 december 2021 p. 27, hierna genoemd cgvs p. 27). U zou een eerste maal dergelijke films hebben bekeken – na de ontdekking van uw eigen homoseksualiteit – toen u 17-18 jaar oud zou zijn geweest, in het familiehuis van uw ouders zou u dergelijke films enkel via uw gsm hebben bekeken (cgvs p. 27). **Er kan dan ook vooreerst opgemerkt worden dat het reeds bevreemdend overkomt dat u, op de duidelijke en concrete vraag op welke manier en in welke periode u uw eigen homoseksuele geaardheid zou hebben ontdekt, zou beginnen over "homofilms" dewelke u zou hebben bekeken, overigens reeds nadat u "al homo zou zijn geweest."** **Er kan overigens, voor wat betreft deze door u genoemde "homofilms", nog het volgende worden opgemerkt.** U vertelt dat u indertijd op school een mannelijke medestudent – genaamd O. - zou hebben gehad, hij zou ook homo zijn geweest, soms tijdens de pauze zouden jullie dan ook samen naar homofilms hebben gekeken (cgvs p. 27). U stelt in dit kader het volgende: "Ja dat is mijn klasgenoot, maar, het feit is dat, ik zei het hem nooit, ik gaf de info niet aan hem, maar als hij keek, hij was dichtbij me, we zitten samen tijdens de pauze, buiten de school, hij kijkt, hij zegt vind je het niet leuk, kom kijken, soms ik keek en soms niet, ik zei nooit wie ik ben, ik wou niet dat die info er was" (cgvs p. 30). U gevraagd of deze jongeman u dan zou hebben verteld dat hij homo zou zijn, bevestigt u dit, u zou niet weten of hij dit ook tegen andere personen zou hebben verteld (cgvs p. 30). Gepolst of het niet raar is dat uw medestudent O. u zou hebben ingelicht over zijn homoseksualiteit, geeft u het volgende aan: "Hij keek, ik zag het, homofilms, hoe jongens met elkaar vrijen, hij keek, hij vroeg me mee te kijken, dan zei hij dat hij zo is, hij keek graag naar die films. Hij woont niet dichtbij ons, ergens anders, we zagen elkaar op school" (cgvs p. 30). U gevraagd of u aldus soms mee met uw medestudent O., tijdens de pauze op school, naar homofilms zou hebben gekeken, bevestigt u dit met "Ja ja ja" (cgvs p. 30). U de vraag gesteld of dergelijke activiteit niet gevaarlijk zou zijn, stelt u dat de voorkant van het schoolgebouw wel bloot zou zijn, doch er langs de achterkant bloemen zouden zijn dewelke het gebouw zouden coveren, u zou zich daar aldus hebben kunnen verbergen (cgvs p. 30). U vervolgens gevraagd of u niet bang zou zijn geweest om er betrapt te worden, tijdens het bekijken van dergelijke homofilms, luidt uw antwoord als volgt: "Ja, maar het was niet

regelmatig, misschien twee keer ofzo, dat ik met hem keek, twee keer zoiets, één of twee keer. Omdat, daarna, ik zag hem soms met de telefoon, hij stond daar naar iets te kijken, ik wist niet wat, uiteindelijk hij zei dit zijn de films waar hij van houdt, dit is hij, ik gaf advies, voor u, in publiek zoiets kijken, het is niet toegestaan, je doet het beter in een veilige plaats in uw huis, dat is beter, zodra ik praatte met hem, ik wou niet dat hij me in de problemen bracht, hij stopte dan met me te roepen, we waren geen vrienden meer dan, ik adviseerde hem om het niet in publiek te doen, dus dan werden we geen vrienden meer" (cgvs p. 30). U gevraagd of het nu één of twee keer zou zijn geweest, dat u dergelijke films met uw medestudent zou hebben bekeken, geeft u het volgende aan: "Het was één keer, maar het was niet lang, niet tien minuten ofzo, hij toonde het gewoon, hij houdt van deze films, ik hou van nieuws en komedie, grappen, ik dacht misschien is het zoiets, hij zei neen, hij keek ervoor al, hij klikte en het speelde, ik zei kijk je naar deze soort films, hij zei ja ik hou ervan, hij zei ik ben homo, ik weet niet of het zo is of niet, ik kan niet concluderen of het klopt, hij zei ik kijk graag naar dit, altijd, ik zei geen probleem, de volgende keer, lange tijd later, hij riep me om te kijken, toen zei ik, als je dit wilt kijken, beter in uw plaats, hier ben je blootgesteld, alles kan gebeuren, je bent homo, het is niet toegestaan, als iemand u ziet, uw leven kan in gevaar zijn, dan hij stopte met me te praten, ik zat in klas A en hij in B, we zagen elkaar en hij sprak niet meer, maar ik zei niet wie ik ben en hield mijn identiteit voor mezelf" (cgvs p. 30). **Men kan logischerwijze niet inzien hoe u aanvankelijk zou verklaren met uw medestudent O. – tijdens de schoolpauze en aan de achterkant van het schoolgebouw – in het openbaar naar "homofilms" te hebben gekeken** [cfr. "maar als hij keek, hij was dichtbij me, we zitten samen tijdens de pauze, buiten de school, hij kijkt, hij zegt vind je het niet leuk, kom kijken, soms ik keek en soms niet" (cgvs p. 30); "hij keek, ik zag het, homofilms, hoe jongens met elkaar vrijen, hij keek, hij vroeg me mee te kijken, dan zei hij dat hij zo is" (cgvs p. 30), "u gevraagd of u aldus soms mee met uw medestudent O., tijdens de pauze op school, naar homofilms zou hebben gekeken, bevestigt u dit met "Ja ja ja" (cgvs p. 30)], om vervolgens als er in dit kader verder wordt doorgevraagd en als er meer wordt gepeild naar uw onvoorzichtigheid in dit kader, dan weer uw verklaringen bij te stellen en aan te geven dat u slechts één keer kort – een tiental minuten - zou hebben mee gekeken en u O. vervolgens zou hebben geadviseerd dat dergelijke films in het openbaar bekijken niet zou zijn toegestaan en hij dit beter in een veilige plaats in zijn huis zou kunnen doen, gezien hij in een openbare ruimte zou zijn blootgesteld, alles zou kunnen gebeuren en zijn leven op die manier in gevaar zou kunnen zijn. U spreekt zich aldus in dit kader tegen, wat doet vermoeden dat u het bekijken van "homofilms" met uw medestudent O. – in het openbaar aan het schoolgebouw – nog trachtte te minimaliseren, nadat u –nota bene door de protection officer- met uw onvoorzichtige houding in dit kader werd geconfronteerd. Zelfs al zou u uiteindelijk slechts maar één maal hebben meegekeken, blijft het bevreemdend dat u met uw medestudent O. in het openbaar naar dergelijke "homofilms" zou hebben gekeken en vormt dit al een eerste negatieve indicatie voor wat betreft uw voorgehouden homoseksualiteit en uw beleving ervan binnen een homofobe Nigeriaanse samenleving.

Er kan verder, voor wat betreft de bewustwording van uw homoseksuele oriëntatie, nog het volgende worden opgemerkt. U (nogmaals) gevraagd wanneer en hoe u uw homoseksualiteit zou hebben ontdekt, stelt u het volgende: "Euhm, jongens, als ze me zien, ze houden altijd van me, waar ik werk nu bijvoorbeeld, er is een homo ook in het bedrijf, hij zag me, hij zei ah, je werkt in deze plaats, de manier waarop je wandelt is anders, hij vroeg ben je homo, ik zei ja. Als jongens me zien, ze houden altijd van me, dat is de waarheid" (cgvs p. 27). U vult in dit kader aan: "Ik weet het niet, ik kan het niet zeggen voor hen, maar als ze me zien, ze houden op een natuurlijke wijze van me. Deze die met me werkt, niet in hetzelfde bedrijf, ze zetten hem ergens anders, vorige week, hij vroeg of ik naar zijn plaats kan komen, hij woont in Antwerpen Berchem, we zien elkaar op het werk en spreken, maar op dit moment heb ik geen tijd, als ik tijd heb ik zal het hem laten weten" (cgvs p. 27). **Ook hier slaagt u er aldus wederom in om de vraag omtrent de ontdekking van uw eigen homoseksualiteit te omzeilen, dit door louter aan te geven dat jongens, indien ze u zouden zien, altijd op een natuurlijke wijze van u zouden houden.** U verder gevraagd wanneer u zou hebben beseft aangetrokken te zijn tot jongens, geeft u aan 17 jaar oud te zijn geweest: "Ja. Ik voelde liefde voor jongens, ik zie het en voel liefde voor hen, het is niet iets dat ik gewoon zie en doe door de situatie in mij land, kan niet het onthullen" (cgvs p. 27). U gevraagd om uw aantrekking tot jongens concreet te contextualiseren, geeft u het volgende aan: "Ja euhm, telkens, als ik jongens zie zoals me, ik voel passie, liefde voor hen, dus daarmee, ik wist het al, ik voelde het in mijn systeem, ik hou van die jongen, ik had het al in mijn systeem, ik hou van die jongen, dan ik ging verder, tot ik zag, de passie die ik heb, is voor jongens, dus ik ging er naartoe, ik wist ik was homo, doordat ik bij familie woonde, ik kon niets doen en moest het voor mezelf houden" (cgvs p. 28). Gepolst of u zich de eerste keer herinnerde dat u ooit een jongen zou hebben gezien en zou hebben gedacht passie voor hem te voelen, luidt uw antwoord als volgt: "Ik denk rond de leeftijd van 16 jaar. Omdat, vanaf 16, ik zag een jongen, ik zag hem en hield natuurlijk van hem, ik begon te denken, maar ik had niet volledige toegang

om hem te benaderen, ik hield het in me. Sindsdien, het vergrootte, ik merkte op, het verschil, als ik jongens zie, ik voel liefde voor hen, voel de passie voor hen. Dat was hoe ik ontdekte, ik ben homo" (cgvs p. 28). **U slaagt er dan ook allesbehalve in om op concrete wijze de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid te contextualiseren en te duiden. Na u meerdere kansen te hebben geboden om de bewustwording van uw eigen homoseksualiteit zeer concreet te duiden, komt u immers nog steeds niet verder dan dat u – vanaf uw zestien jaar ongeveer - bij het zien van jongens liefde en passie voor hen zou voelen en u natuurlijk van hen zou houden.**

Ook voor wat betreft uw aanvaarding van uw homoseksualiteit, komt u verder allesbehalve overtuigend over. U immers gevraagd hoe u zich zou hebben gevoeld toen u op uw zestien jaar een jongen zou hebben gezien waartoe u zich zou hebben aangetrokken gevoeld, geeft u aan "heel blij" te zijn geweest (cgvs p. 28). Gepolst waarom u zo blij zou zijn geweest, geeft u het volgende aan: "Ah, omdat ik wist dat het goed is voor mij, het is een keuze, dit is waar ik van hou, ik vond mezelf "into it", dus het is iets goed voor mij" (cgvs p. 28). **Het is dan ook ten eerste opmerkelijk dat u zou aangeven dat u zich heel blij zou hebben gevoeld toen u zou hebben beseft u tot mannen aangetrokken te voelen, en u uw homoseksualiteit ook nog eens zou benoemen als zijnde iets dat goed voor u zou zijn, temeer daar u er overduidelijk van op de hoogte was hoe de Nigeriaanse maatschappij en uw eigen familie tegenover homoseksualiteit zouden staan (cgvs p. 28).** U immers gevraagd of u toen al zou hebben geweten hoe de Nigeriaanse maatschappij tegenover homoseksualiteit zou staan, stelt u het volgende: "Ja ik wist het, het is niet toegestaan, ze doen het niet, maar dat kan me niet tegenhouden, als ik mezelf "into it" vind, dan moet ik er voorzichtig mee omgaan, me niet blootstellen zodat mensen weten wie ik ben, ik ga mijn identiteit niet openbaren voor hen" (cgvs p. 28). U geeft verder aan dat u de houding van de Nigeriaanse maatschappij jegens homoseksualiteit zou zijn te weten gekomen via het nieuws: "Ze zeiden het is niet toegestaan, het is tegen de Nigeriaanse constitutie, het is niet toegestaan, als je gevonden wordt als homo, je zal vervolgd worden, en naar de gevangenis moeten. Dus het is niet toegestaan in het land, ze zetten het niet in de wet" (cgvs p. 28). Gepolst of u ooit zou hebben gehoord over personen die hierdoor zouden worden vervolgd, bevestigt u dit: "Ja toen, ik zag het niet met mijn ogen, maar op het nieuws het kwam er wel op, die persoon,... mensen die de politie arresteren omdat ze homo zijn, naar de gevangenis gebracht. Het weerhoudt me er niet van. Het kan me er niet van stoppen" (cgvs p. 28). Ook hoe uw ouders tegenover homoseksualiteit stonden, zou u op dat moment reeds hebben geweten: "Toen, ik wist dat, als ze het opmerken, dit is wie ik ben, het gaat een probleem zijn, vertrouwen en liefde voor me gaan er niet meer zijn, dus ik hield het voor mezelf, ik stond niet veel mensen toe die naar me vroegen, ik wou niet dat mijn identiteit zou worden blootgesteld" (cgvs p. 29). Ook uw broers en zussen zouden er allen tegen zijn gekant (cgvs p. 29). U ermee geconfronteerd dat het niet gemakkelijk lijkt om te ontdekken dat je aangetrokken zou zijn tot jongens, dit binnen een maatschappij die hier overduidelijk tegen zou zijn – en waarvan u tevens overduidelijk op de hoogte zou zijn geweest - en gevraagd hoe u zich daar dan bij zou hebben gevoeld, luidt uw antwoord als volgt: "Ik weet dat het niet gemakkelijk is, de maatschappij, maar dit is wat ik kies om te zijn, ik openbaar mezelf niet, met mijn boyfriend buiten gaan en zeggen dit is wie ik ben, ik moet het verborgen houden, me niet blootstellen aan het publiek, ik ben homo, als ik dat doe, ik zal door de politie gearresteerd worden, ik moet het in mezelf doen, dit is hoe ik ben, ik kies ervoor, ik weet hoe ik de situatie moet aanpakken" (cgvs p. 29). **Gezien u zelf aangeeft te weten dat het als homoseksueel allesbehalve gemakkelijk zou zijn te Nigeria en deze maatschappij er – net zoals uw familie – tegen zou zijn gekant, is het dan ook compleet ongeloofwaardig dat u bij de vraag naar hoe u zich zou hebben gevoeld toen u op uw zestien jaar een jongen zou hebben gezien waartoe u zich zou hebben aangetrokken gevoeld enkel en alleen zou aangeven dat u zich heel blij zou hebben gevoeld toen u zou hebben beseft u tot mannen aangetrokken te voelen, en u uw homoseksualiteit ook nog eens zou benoemen als zijnde iets dat goed voor u zou zijn, (cgvs p. 28).** Verder is het ook ten eerste opmerkelijk dat u uw homoseksuele geaardheid ook nog eens als een eigen keuze zou beschouwen ["Ah, omdat ik wist dat het goed is voor mij, het is een keuze" (cgvs p. 28) en "maar dit is wat ik kies om te zijn... ik kies ervoor" (cgvs p. 29)]. Het is evenwel allesbehalve aannemelijk dat u uw homoseksuele geaardheid als een eigen keuze zou bestempelen, aangezien iemands geaardheid verband houdt met de kern van diens persoonlijkheid. U verder gevraagd of u er dan nooit aan zou hebben gedacht om niet toe te geven aan uw gevoelens en aan deze door uzelf genoemde "keuze", gezien de maatschappelijke perceptie in dit kader, ontkent u dit ten stelligste "Neen neen neen. Nooit" (cgvs p. 28). Het is evenwel totaal niet aannemelijk dat u nooit nog maar enigszins zou hebben overwogen om niet toe te geven aan uw homoseksuele gevoelens en aan uw voorgehouden "eigen keuze", dit gezien u reeds op het moment van de ontdekking van uw homoseksualiteit overduidelijk zou hebben geweten dat dit niet zou worden aanvaard binnen de Nigeriaanse maatschappij, aangezien homoseksualiteit in het land verboden zou zijn (cgvs p. 28). Uw verklaringen aangaande de ontdekking en aanvaarding van uw beweerde homoseksuele geaardheid komen allerm minst

doorleefd en aannemelijk over, te meer daar iemands geaardheid verband houdt met de kern van diens persoonlijkheid en niet het gevolg is van een keuze of voortvloeit uit het hebben van seksuele betrekkingen met iemand van hetzelfde geslacht.

U maakte verder ook uw eerste homoseksuele ervaring – en relatie – met een zekere K. niet aannemelijk. U stelt omtrent jullie eerste ontmoeting het volgende. Op 10 augustus 2016 zou u naar een drankenwinkel – tevens een bar, u zou er regelmatig drank zijn gaan kopen - gelegen in Otor Owhe zijn gegaan, alwaar u een man genaamd K. zou hebben ontmoet en jullie telefoonnummers zouden hebben uitgewisseld. De volgende dag zou deze man u hebben opgebeld en zou hij u hebben gevraagd of u naar zijn huis zou kunnen komen, u zou hebben besloten om hierop in te gaan en u naar daar te begeven. Jullie zouden er een alcoholvrije “Guinness Malt” hebben gedronken, waarop deze man zou hebben aangegeven dat hij u onmiddellijk leuk zou hebben gevonden, zou hebben gesteld homoseksueel te zijn en aan u zou hebben gevraagd of u zijn “boyfriend” wou willen worden. U zou akkoord zijn gegaan en jullie zouden een relatie zijn gestart (cgvs p. 24). U vooreerst gevraagd hoelang u met K. in de bar zou hebben gepraat, stelt u niet veel tijd samen te hebben gependend toen: “Geïntroduceerd, hij vroeg mijn naam, hij zei dat, ik ook, hij vroeg mijn contact, ik gaf het, niet veel tijd, hij vertrok, volgende dag hij belde me en hij nodigde me bij hem thuis uit” (cgvs p. 32). U verder gevraagd wat zou hebben gemaakt dat K. u al onmiddellijk - één dag na jullie vluchtige ontmoeting in een bar – zou hebben verteld dat hijzelf homoseksueel zou zijn, u leuk zou vinden en zou vragen of u zijn vriendje zou willen worden, stelt u het volgende: “Hij legde het uit, ik zei, ik zei u nooit iets ervoor, hoe wist u het, hij zei ik weet het niet, maar ik zag u, ik hield al van u, het is niet dat ik hem niet graag zag, maar toen, ik kon het niet zomaar openbaren aan hem, ik wou niet dat er iets gebeurde, tot hij me het bewijs gaf via zijn telefoon, de foto's met zijn vriend, toen ik zei ok geen probleem en ik aanvaardde het, we woonden samen, niet in één plaats, maar wel als boyfriends. Ik zei, de conditie van het land, het wordt niet aanvaard, we moeten het verborgen houden, als ik iets slecht doe tegenover u, zeg het, dan kan ik me verontschuldigen, omgekeerd ook. Niet ons blootstellen. Hij was een heel goede jongen, zijn karakter, vriendelijk karakter, zeer leuk” (cgvs p. 33). Gepolst of dit geen risico voor K. zou hebben ingehouden, om zijn geaardheid toen al zo snel en onomwonden jegens u kenbaar te maken, geeft u het volgende aan: “Ja, maar soms, het hangt ervan af, het kan gebeuren, als hij het me zei, misschien aanvaardde ik het niet, ik zou kunnen zeggen ik ben zo niet, maar ik ben wel zo, ik moet het aanvaarden, voordat ik het aanvaardde, moest ik bewijs krijgen, dit is wie hij is, dan ik keek naar de foto's, dat overtuigde me dat is hoe hij is en ik aanvaardde het” (cgvs p. 33). Gevraagd of K. niet bang zou zijn geweest dat u het niet zou aanvaarden en u hem mogelijks zou kunnen blootstellen, luidt uw antwoord als volgt: “Ja, zijn vorige vriend, hij zei hoe ze elkaar hadden ontmoet, het was gelijkaardig, er zijn veel homo's, ze kunnen niet zeggen dit ben ik, dus hij zei me het toen niet, na een tijd hij zou het me zeggen, ik had het bewijs al via zijn telefoon, ik geloofde het, maar hij, gevaar, ik weet dat niet, ik kan die beslissing niet nemen voor hem, misschien wou hij gewoon proberen. Zien wie ik ben, aanvaarden of niet, ik weet niet wat hij in gedachten had” (cgvs p. 33). Het is dan ook ten zeerste opmerkelijk dat K. – iemand die u slechts een dag voordien zeer vluchtig voor de eerste maal in een bar zou hebben ontmoet – vrijwel onmiddellijk jegens u zou stellen homoseksueel te zijn, op het eerste gezicht reeds van u te hebben gehouden en te vragen of u zijn vriendje zou willen worden. U hiermee geconfronteerd, komt u evenwel niet verder dan dat het zou kunnen dat u het niet zou aanvaarden en u ook zou hebben kunnen zeggen dat u niet zo zou zijn en K. het misschien gewoon zou hebben willen proberen om te zien wie u zou zijn en of u het al dan niet zou aanvaarden. Gepolst of u nooit aan K. zou hebben gevraagd achteraf of hij niet bang zou zijn geweest dat u op dat moment toch alsnog zou hebben geweigerd en hem zou hebben kunnen blootstellen, ontkent u dit, u zou hem dat niet hebben gevraagd (cgvs p. 33). **Uw verklaring dat u K. nooit zou hebben gevraagd waarop hij zich zou hebben gebaseerd om – binnen een homofobe Nigeriaanse maatschappij - avances jegens u te maken, dit terwijl hij u op dat moment amper zou hebben gekend, laat staan zou hebben geweten of u al dan niet homoseksueel zou zijn geweest, komt dan ook allesbehalve geloofwaardig over. Het is verder ook uitermate opvallend dat, hoewel er een zekere mate van vertrouwen nodig is om in een homofobe maatschappij met iemand van hetzelfde geslacht naar bed te gaan en om gevoelens voor iemand van hetzelfde geslacht te uiten, K. u blijkbaar zeer weinig over zijn vorige relatie heeft verteld. U gevraagd naar K. zijn vorige vriend, moet u het antwoord schuldig blijven, hij zou naar een andere Staat zijn gereisd en ze zouden niets meer met elkaar hebben gehad (cgvs p. 33). Ook over zijn ontmoeting met deze vriend, blijft u ten eerste op de oppervlakte: “Ik vroeg hem, niet initieel, maar tijdens de relatie, ik vroeg hoe hij zijn vroegere vriend had ontmoet, hij zei, ik herinner het me niet, maar ergens, het duurde een tijd, ze zagen elkaar, ze praatten, en ze werden vrienden, hij wist niet dat hij homo was, tot hij het hem voorstelde en de andere aanvaardde het, ze verborgen het ook” (cgvs p. 33). Er kan verder voor wat betreft de latere ontmoetingen tussen u en K., nog het volgende worden opgemerkt. U geeft aan dat K. soms bij u thuis – zowel naar het alleenstaand ouderlijk huis in de X als naar uw huurwoning in Uzobe – langs zou zijn gekomen, meestal zou hij evenwel**

naar Uzobe zijn gekomen (cgvs p. 34). U zou ook bij K. zijn langsgegaan, u zou zich evenwel het adres – in Otor Owhe - niet meer kunnen herinneren (cgvs p. 34). Jullie zouden echter meestal in K. zijn woning hebben afgesproken.” In zijn plaats. Ik zei, het is beter, in zijn plaats, het is zoals een verborgen plaats, niet zo blootgesteld zoals mijn plaats, Uzobe en Collega Lane is beetje blootgesteld, zijn plaats niet, daarom prefereerde ik naar zijn plaats te gaan (cgvs p. 35). **Het is opmerkelijk dat u zou aangeven dat K. zijn woonplaats niet zo zou zijn blootgesteld zoals de uwe (cfr. zowel in de X als in Uzobe) – K. zou niet in een doorgangshuis zoals het uwe in Uzobe hebben gewoond doch zou in een appartement in een klein gebouw hebben gewoond, alwaar de inwoners enkel in het weekend/tijdens vakanties hun woning gedurende een korte periode zouden betrekken, terwijl uw beide woningen in Uzobe en X een beetje zouden zijn blootgesteld – en jullie aldus meestal bij K. thuis zouden hebben afgesproken, doch jullie er toch ook voor zouden hebben geopteerd om af en toe bij u thuis met elkaar af te spreken, waardoor jullie aldus meer risico zouden lopen om alsnog te worden blootgesteld (cgvs p. 35).** U hiermee geconfronteerd, luidt uw antwoord als volgt: “Omdat, ik probeerde het te voorkomen voor mijn bureu, ik wou niet dat ze denken, misschien heeft hij iets met deze man, ze kunnen beginnen verdenken, ik zei in het begin ik kom liever naar uw plaats, je kan wel komen maar niet regelmatig, af en toe” (cgvs p. 35). U nogmaals met deze bevindingen geconfronteerd, stelt u vooreerst dat u niet zou willen dat mensen de situatie zouden kennen en K. zijn plaats niet zo zou zijn blootgesteld, om vervolgens het volgende aan te geven: “Soms, als hij me belt, hij zei hij komt naar mijn plaats, hij komt, we doen niks, relaxen, discussiëren, niet veel tijd spenderen daar dan, dan hij gaat weg. Meestal ik ging bij hem, volledige dagen, daar het is meer beveiligd, beter naar zijn plaats gaan regelmatig, dan hij bij mij (cgvs p. 35). U ten slotte nog gevraagd of u niet bang zou zijn geweest dat mensen zouden opmerken dat u vaak bij K. zou zijn langs gegaan of hij bij u, geeft u het volgende aan: “Voor zijn plaats neen, geen probleem, hij zei me al, de eerste keer dat ik er ging, de meesten die hier wonen werken buiten, zijn hier alleen in het weekend en gaan terug. Maar in mijn plaats mochten mensen het zeker niet weten, boyfriend en boyfriend je moet elkaar checken, als ze zien te veel bezoek, ze kunnen denken er is iets aan de hand tussen hen, ik zag zijn conditie van plaats, ik zei het is beter in uw plaats. Meestal langs zijn kant en niet langs mijn kant” (cgvs p. 36). **U weet aldus allesbehalve dienstig te verklaren om welke redenen jullie het risico zouden hebben genomen om alsnog soms bij u thuis af te spreken (ipv enkel bij K. thuis), meer nog, u geeft zelf aan dat uw bureu u zouden kunnen beginnen verdenken iets met K. te hebben indien u (te vaak) bezoek zou krijgen van hem. Overigens gaf u ook zelf aan dat uw familie soms naar het ouderlijk huis in de X zou komen afgezakt, waardoor jullie zelfs nog extra risico zouden hebben gelopen:** “Ja, als ze komen en mij met hem zien, ik weet het niet, wanneer ze gaan komen, misschien doen we dingen samen en komen ze, als ik de deur open, ik weet het niet, maar daarom zei ik niet te komen naar daar, ik wou familie mensen vermijden, ook compound mensen vermijden, ik wou niet dat hij kwam, beter naar Uzobe, of ik naar zijn plaats” (cgvs p. 36). U vult aan dat u niet zou hebben kunnen weten wanneer uw broers of zussen naar de X zouden komen (cgvs p. 36).

Gelet op het voorgaande heeft u uw homoseksuele geaardheid noch uw homoseksuele relatie met K. (te Nigeria) aannemelijk weten te maken. Aangaande uw voorgehouden ontsnapping uit handen van de Nigeriaanse politie – u zou met K. op een verjaardagsfeest dd. 27 september 2017 in het openbaar hebben gedanst en gekust en de politie zou er vervolgens zijn binnengevallen en zou u daarna bij u thuis hebben getraceerd, doch u zou hebben weten te vluchten -, kan er worden opgemerkt dat ook deze verklaring kan worden betwijfeld, omdat hieruit andermaal een gebrek aan risico-inschatting/doorleefdheid blijkt. Verder is het overigens ook opmerkelijk dat u, na uw voorgehouden ontsnapping uit de handen van de Nigeriaanse politie, gewoon naar uw beide woonplaatsen in Uzobe en de X zou zijn getrokken, alwaar de politie u aldus mogelijks snel zou weten op te sporen. Men zou toch minstens verwachten dat u minstens tijdelijk elders zou onderduiken nadat de politie u had gearresteerd omdat u er door hen van verdacht werd homo te zijn.

Deze vaststellingen doen dan ook verder afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde seksuele geaardheid (en van uw voorgehouden homoseksuele relatie met K.).

Er kan voor de volledigheid nog het volgende worden toegevoegd. U diende op 09 augustus 2018 in Frankrijk een asielaanvraag in, alwaar u onder meer wel degelijk gewag zou hebben gemaakt van uw homoseksuele geaardheid, van een homoseksuele relatie te Nigeria en van een politionele interventie in uw land van herkomst. U zou echter hebben nagelaten om aldaar ook maar enigszins het verjaardagsfeest dd. 27 september 2017 – alwaar u aldus met uw vriend K. zou hebben staan kussen en dansen in het openbaar, waardoor uw homoseksuele geaardheid in de openbaarheid

zou zijn gekomen – te vermelden. Verder is het eveneens opmerkelijk dat u voor de Franse asielinstanties zou hebben gesteld slechts gedurende een bepaalde periode homoseksueel te zijn geweest, en op dat moment niet langer homoseksueel te zijn geweest: 'Vous avez été homosexuel de quand à quand? J'ai commencé à avoir les sentiments, à partir de 18 ans' ... 'Vous avez arrêté quand ? Quand je voulais partir en 2017' ... 'Qu'est-ce qui vous a convaincu de ne plus être homosexuel ? C'est à cause des problèmes que j'ai eu qui m'a conduit à la sortie du pays' ... 'Vous avez eu des problèmes parce que vous étiez homosexuel ? Oui' ... 'Mais vous ne l'êtes plus ? Non, ici, je n'ai pas engagé' ... 'Quand vous envisagez votre avenir, vous l'envisagez avec une femme ou avec un homme ? Une femme' ... 'Donc vous avez été homosexuel pendant trois ans ? Oui' (zie "Entretien" dd. 15 februari 2019 pagina 3 en 4 – toegevoegd aan het administratief dossier). Ook in de weigeringsbeslissing van de Franse asielinstanties (cfr. dd. 15 maart 2019 en 24 oktober 2019) werd er hieromtrent het volgende gemotiveerd: 'M. A. a affirmé ne plus avoir été homosexuel depuis la visite des policiers à son domicile' ... "Enfin, M. A. a affirmé que son attirance envers les hommes avait cessé à compter du moment où il avait été confronté aux menaces du fait de la police, jetant un doute sur la réalité de son orientation sexuelle' (zie beslissing dd. 24 oktober 2019 van het ' Cour Nationale Du Droit D'Asile' - N° 19023880 – pagina 3 – toegevoegd aan het administratief dossier).

Gezien het voorgaande kan er dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw voorgehouden relatie met een zekere T. – oorspronkelijk afkomstig van Iran -, een man die u in Frankrijk zou hebben leren kennen, waarmee u aldaar zou hebben samengewoond en waarmee u vandaag de dag nog steeds telefonisch in contact zou staan en nog steeds – weliswaar vanop afstand - een relatie mee zou hebben (cgvs p. 41).

Er kan ten slotte nog worden opgemerkt dat u, na veelvuldig aandringen van de Protection Officer, steevast bleef weigeren om uw Facebookprofiel te geven. U immers gevraagd wat uw naam op Facebook zou zijn, stelt u dit voor uzelf te houden omwille van veiligheidsredenen (cgvs p. 23). Er werd toen door de Protection Officer benadrukt dat alles tijdens het gesprek op het Commissariaat-generaal veilig zou zijn en er werd u nogmaals gevraagd of u uw naam op Facebook zou kunnen geven, wat u wederom weigerde, omwille van veiligheidsredenen (cgvs p. 23). Nogmaals benadrukt dat het een vertrouwelijk gesprek betrof en gevraagd waarom u het dan niet zou willen geven, stelt u het volgende: "Ik weet het is vertrouwelijk... zoals FB dat ik gebruikte, ik kwam hier aan in Europa, ze hackten het, ik gebruikte mijn echte naam niet. Daarna, ik stopte het" (cgvs p. 23). U verduidelijkt uw Facebookpagina te hebben opgericht in Europa, u zou toen uw naam hebben veranderd gezien u niet zou hebben gewild dat op de media uw identiteit zou worden gezien, u zou aldus een valse naam hebben gebruikt (cgvs p. 23). Uw profiel zou vervolgens zijn gehackt, het zou immers automatisch zijn gestopt, u zou hebben geprobeerd om alles te doen, het zou evenwel niet meer hebben gewerkt, toen zou u hebben geweten dat het zou gehackt zijn (cgvs p. 23). Er werd u toen door de Protection Officer nogmaals gevraagd om uw Facebooknaam te geven en er werd benadrukt dat zij het raar zou hebben gevonden dat u dit niet zou hebben willen geven, waarop u nogmaals stelde het aan niemand te willen geven (cgvs p. 23). U ermee geconfronteerd waarom u dan wel op Facebook zou zitten, stelt u nogmaals het voor uzelf te houden (cgvs p. 23). Er werd u toen gevraagd of er dingen zouden zijn dewelke de Protection Officer niet zou mogen zien, wat u dan weer ontkende, u zou geen erotische dingen op uw Facebookpagina hebben staan (cgvs p. 24). Er kan evenwel in dit kader worden geconcludeerd dat het zeer bevreesdend lijkt dat u, tijdens een vertrouwelijk gesprek op het Commissariaat-generaal – waarbij het belangrijk is dat u alle documenten en alle informatie bezorgt teneinde uw asielmotieven te ondersteunen – na meermaals aandringen stelselmatig blijft weigeren om uw Facebookprofiel openbaar te maken. Dergelijke hardnekkige en volhardende weigering doet eerder vermoeden dat bepaalde informatie op uw Facebookprofiel niet mag worden onthuld en u bepaalde dingen verborgen tracht te houden.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De "Statutory Declaration of Age" en de "Attestation of Birth" dd. 25 November 2019 – beiden geregeld door uw oom langs vaderskant genaamd Ighogboja S. - bevatten louter persoonsgegevens dewelke niet onmiddellijk ter discussie staan.

U legt nog een "Affidavit of Fact" voor, gezworen door uw vader Ighogboja A. op 18 december 2017 voor de "High Court of Justice – in the Benin Judicial Division – Edo State of Nigeria". U zou dit document hebben ontvangen via uw oom vaderskant genaamd U. (cgvs p. 22). Uw vader verklaart in dit affidavit dat u op een feestje in een hotel in Delta State dd. 27 september 2017 met uw vriend K. zou zijn betrapt, de

receptionist zou immers hebben vastgesteld dat er enkel jongens aanwezig zouden zijn geweest en zou op zijn beurt het management hebben verwittigd, waarna de politie zou zijn ingeschakeld. K. zou volgens uw vaders verklaringen vervolgens zijn gearresteerd en zou daarna op zijn beurt uw adres – en het adres van uw vader in Benin City - aan de politie hebben doorspeeld.

Uw vader verklaart vervolgens te zijn gearresteerd door de politie en gedurende twee maanden en twee weken te zijn vastgehouden, waarna hij onder een borgsom zou zijn vrijgekomen. Uw vader vermeldt verder nog dat hij pas na meer dan één jaar zou hebben vernomen dat u ondertussen in Europa zou vertoeven. De politie zou u volgens uw vader “wanted” hebben verklaard, ook de gemeenschap zou u bedreigen en zal u doden gelijk waar ze u zouden vinden. Uw vader zou vervolgens een affidavit hebben gezworen, dit om te bewijzen dat u zijn zoon zou zijn en om de situatie te bewijzen en aan te tonen dat hij niet zou hebben geweten waar u zich zou hebben bevonden (cgvs p. 22 en 40). **Er kan in dit kader worden opgemerkt dat er voorheen reeds uitgebreid werd gemotiveerd om welke redenen er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde homoseksuele geaardheid, noch aan uw voorgehouden relatie met K., noch aan uw beweerde ontsnapping uit de handen van de politie. De affidavit van uw vader dd. 18 december 2017 houdt verder overduidelijk een gesolliciteerd karakter in en volstaat dan ook allesbehalve om voorgaande motivering om te buigen. Voor wat betreft de bewering, uitgaande van uw vader, dat u “wanted” zou zijn verklaard door de politie, kan er nog het volgende worden opgemerkt.** U geeft zelf in dit kader het volgende aan: “Nadat ik verhuisde, ze arresteerden K., hij gaf mijn info aan hen, dus nonkel zei, de politie zei, ze zeiden wanted, ze kwamen bij u om u te arresteren en u liep weg, dat is een overtreding, je rent weg van hen, met al dit, uw situatie van homo zijnde, ze verklaren u wanted, als ze u zien, vervolging, als je niet voorzichtig bent, ze gaan u doden” (cgvs p. 41). U gevraagd of u hier een bewijs van kan voorleggen, dat u “wanted” zou zijn verklaard door de politie, ontkent u dit evenwel: “Neen, hij zei me dat, dit zeiden ze. Vader zei het ook, in de gevangenis, uw zoon een afschuwelijke daad gepleegd, hij vluchtte weg, als we hem zien” (cgvs p. 41). De affidavit van uw vader stelt verder nog dat ook de gemeenschap te Nigeria u zou viseren, uzelf stelt in dit kader het volgende: “Ja mijn gemeenschap, nonkel zei, mijn gemeenschap, mensen, ze wisten niet dat ik zo een persoon ben, ze zijn boos op mij ook. Het probleem is te veel geworden, langs beide kanten, ze willen me niet zien” (cgvs p. 41). U evenwel concreet gevraagd naar specifieke namen van personen in deze gemeenschap, moet u het antwoord schuldig blijven: “Mensen in de gemeenschap, zoals nummer 4 X, Uzobe ook, maar vooral van nummer 4, dat is waar ik geboren ben en opgegroeid ben” (cgvs p. 41). U nogmaals gevraagd naar specifieke namen, stelt u het volgende: “Hij zei me enkel veel mensen zeggen verschillende dingen, slechte naam gebracht aan de gemeenschap, als er iets gebeurd, iedereen praat, afschuwelijk wat je deed, gevolgen inzien. Ze legden het uit via de telefoon” (cgvs p. 42). **Hoewel er, zoals reeds eerder gesteld, geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde homoseksuele geaardheid, noch aan uw voorgehouden relatie met K., noch aan uw beweerde ontsnapping uit de handen van de politie, slaagt u er aldus niet in om ook maar enigszins op objectieve wijze aan te tonen dat u door de politie “wanted” zou zijn verklaard, noch weet u dienstig aan te tonen dat “de gemeenschap” u zou viseren.**

U legt verder nog een “Carte d ‘adhérent” van de LGBT te Parijs van het jaar 2019 en een “Bulletin d’Adhésion 2019 – Personne physique” van de LGBT Parijs dd. 23 juni 2019 voor. U geeft aan er de volgende activiteiten te hebben gedaan: “Ja, als ik er ging, 2u, voor de bijeenkomst, soms voor 2u, het opent om 2PM, voordat corona begon, we gingen er, we kuisten, we zetten de stoelen, papieren hangen, kuisen, ik heb alle info, als ze willen komen en lezingen geven in het centrum, ze spreken tegen iedereen, ik ging naar bijeenkomsten, opnames heb ik ook, maar telefoon is stuk” ... “er stond alles op, hoe ik ging naar de ontmoetingen, video’s ook, ik had het kunnen tonen, sorry dat ik het niet kan doen” (cgvs p. 42). U vult aan: “Ja, bijvoorbeeld, ze zeiden morgen een demonstratie, onze identiteit toen, soms we gingen, maar niet regelmatig, als ze plakaten willen, meeste activiteiten in centrum zelf” (cgvs p. 42). U vult nogmaals aan: “Ja veel, praten met iedereen, meningen delen, praten met elkaar, ervaringen, mening, ervaring in uw land, hoe ken je andere homo’s. Daarna, als alles gedaan is, iedereen gaat weg. Normaal elke zondag 2pm, soms zaterdag ook, tijdens de week niet in dat centrum. Zaterdag en zondag” (cgvs p. 42). U voegt ook twee foto’s genomen aan het “Rainbow House” van de LGBT in Brussel toe. U geeft in dit kader het volgende aan: “Ja, ik kwam nieuw aan, ikzelf, klein kasteeltje, ik ging er, sprak met een man, hij is deel van Fedasil, werkt in die plaats, bureau daar, ik zag LGBT activiteiten, ik zag het, dus na twee tot drie dagen, ik ging naar de plaats info vragen, hij printte het uit zijn systeem, zei ga naar... is het... Gramont Place.... Neen ik ben de naam vergeten, LGBT in Brussel, van klein kasteeltje, ik wandelde 20 tot 25 minuten. Ik ging er, het is op de foto, rainbow house noemen ze het, ik ging er meerdere keren, mensen die ik er ontmoette, ze zeiden het is nu niet toegestaan, door corona, dus activiteiten zijn niet toegestaan, er is een restrictie, ik ging er wel enkele keren, als alles ok is, gedaan is, dan ik kan komen. Ik zei ok” (cgvs p. 42). **Deze door u neergelegde documenten en foto’s tonen evenwel alleen aan dat**

u lid bent van deze organisaties – zowel te Frankrijk en België en deelnam aan hun activiteiten, maar kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Het "Certificate of Long Service" van "Reynolds Construction Company (NIG) LTD." dd. 28 november 2017 toont dan weer aan dat u aldaar op dat moment reeds tien jaar zou zijn tewerkgesteld.

De "Arbeidsovereenkomst voor bedienden" dd. 09 september 2021 bij "General Services Antwerp NV (Katoen Natie)" toont aan dat u aldaar sedert 01 oktober 2021 voor onbepaalde duur zou zijn tewerkgesteld als magazijnbediende-sorteerder. De foto van een werkmachine zou dan weer moeten aantonen dat u met dergelijke machine overweg zou kunnen en u deze op uw werk zou besturen. Uw werkbereidheid is lovenswaardig doch kan wederom bovenstaande motivering niet ombuigen, namelijk dat uw homoseksuele geaardheid, uw relatie met K. en de problemen die hieruit zouden zijn voortgesproten, niet geloofwaardig werden bevonden.

Ook het door u neergelegde 'Attestation de Réussite de l'Unité d'Enseignement – Français : Langue Etrangère UFDA – Niveau Débutant' dd. 08 december 2020 toont wederom uw leergierigheid aan, ditmaal op het vlak van de Franse taal, doch weet verder bovenstaande argumentatie niet om te buigen, namelijk dat uw homoseksuele geaardheid, uw relatie met K. en de problemen die hieruit zouden zijn voortgesproten, niet geloofwaardig werden bevonden.

Het 'Bulletin de Situation' van het 'Hôpital Privé Seine St-Denis' toont dan weer louter aan dat u er geopereerd zou zijn, u verwijst naar uw medisch probleem met een 'amnia' (cgvs p. 42). U koppelt hier verder geen enkele vrees aan.

Beide foto's van de Libya Sabha Ali gevangenis in Libië – weergevend dat er in de gevangenis slagen zouden worden uitgedeeld – tonen louter de situatie in de Libische gevangenis aan, waaraan niet onmiddellijk wordt getwijfeld, doch weet verder geen enkele bijdrage te leveren aan het aantonen van uw homoseksuele geaardheid/ relatie(s) en de problemen die hieruit zouden zijn voortgesproten.

De door u neergelegde artikels "The Lagos State Government on Thursday arraigned 28 adults and 12 minors before a Lagos Magistrate Court for allegedly engaging in homosexuality contrary to the laws of the land" en "Police arrest five men accused of homosexuality for Kano" (dd. 13 july 2021) legt u voor om de algehele situatie te laten zien, waar mensen zouden doorgaan in Nigeria (cgvs p. 42). Het zou naar uw mening niet zo lang geleden hebben plaatsgevonden, deze mensen zouden zijn opgepakt en vervolging dienen te ondergaan, indien je homo zou zijn, zou je dan ook geen vrijheid in uw land kennen en er niet worden aanvaard (cgvs p. 42). Deze artikels betreffen aldus louter de algemene situatie te Nigeria voor wat betreft homoseksualiteit en de beleving ervan, doch vermogen verder uw eigen homoseksualiteit en homoseksuele relatie(s) en de door u ingeroepen problemen in dit kader niet aan te tonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift een schending aan van de volgende middelen:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."

Hij geeft een theoretische uiteenzetting over de vluchtelingenstatus en de situatie voor homoseksuelen in Nigeria. Hij besluit dienaangaande als volgt:

“Ervan uitgaande dat de seksuele oriëntatie van verzoeker vaststaat, verzoeken wij Uw Raad derhalve zijn vrees, en dus zijn risico, te beoordelen in het licht van deze objectieve informatie en zijn persoonlijke situatie, en daarbij de volgende vragen in overweging te nemen:

- *Riskeert de verzoeker een discriminerende strafrechtelijke veroordeling (gevangenisstraf) door de Nigeriaanse autoriteiten? Gezien de criminalisering en de recente veroordeling van homoseksuelen tot een stevige gevangenisstraf is dit wel het geval.*
- *Houdt het bestaan van een artikel in het strafwetboek dat homoseksualiteit strafbaar stelt, voor de verzoeker geen ernstig risico in dat hij op een dag het slachtoffer wordt van een onevenredige en discriminerende arrestatie en veroordeling? De recente gebeurtenissen tonen ons opnieuw het geval van de arrestaties en zware straffen die aan Nigeriaanse homoseksuelen worden opgelegd.*
- *Loopt verzoeker in de huidige context het risico van homofoob geweld van de kant van de Senegalese bevolking en zijn familie, die overwegend islamitisch en duidelijk homofoob is? Volgens objectieve informatie is dit het geval.*
- *In welk opzicht is dit homofobe geweld, waaraan verzoeker op elk moment dreigt te worden blootgesteld, geen vervolging in de zin van het Verdrag van Genève?*
- *Zal de verzoeker in geval van homofoob geweld door de bevolking en/of zijn familie kunnen rekenen op een doeltreffende bescherming door zijn nationale autoriteiten? Volgens de beschikbare informatie niet.*
- *Op grond van welke rechtsgrondslag zou verzoeker minder rechten en vrijheden hebben dan een Belgische homoseksueel of zelfs een andere Nigeriaanse homoseksueel die bescherming heeft gekregen?*
- *Kan verzoeker gedwongen worden zijn homoseksualiteit in het geheim te beleven, in voortdurende angst om op een dag weer betrappt te worden? Helemaal niet.*
- *In welk opzicht zou verzoeker geen gegronde en gegronde vrees hebben voor vervolging door de Senegalese bevolking en/of autoriteiten indien hij naar Nigeria zou terugkeren, gelet op alle hierboven genoemde factoren, discriminatie en risico's op vervolging?*

Wij zijn van mening dat Uw Raad rekening moet houden met deze ernstige situatie en een objectief risico moet beoordelen, zonder de internationale bescherming afhankelijk te stellen van de vaststelling van vervolging in het verleden, aangezien een van de criteria van het Verdrag van Genève het bestaan is van een "gegronde vrees" voor vervolging in geval van terugkeer, een vrees die in het geval van de meeste Nigeriaanse homoseksuelen volkomen vaststaat.

Wat zijn rechtspraak betreft, heeft Uw Raad reeds erkend dat het feit dat een Senegalese homoseksueel is, het verlenen van bescherming rechtvaardigt (met name arrest nr. 77 713 van 21 maart 2012). Sommige Senegalezen hebben dus op deze basis bescherming gekregen en kunnen nu vrij hun homoseksualiteit beleven.

Wij verwijzen ook naar arresten van de Franse CNDA die bevestigen dat homoseksuelen in Nigeria vrezen voor vervolging:

[...].”

Aangaande de subsidiaire bescherming stelt het verzoekschrift als volgt:

“De rekening van verzoeker voldoet volledig aan de voorwaarden van het artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Aan deze voorwaarden is voldaan, aangezien de verzoeker duidelijk geïdentificeerd is, hij geen strijder is en er een reëel risico bestaat van ernstige schade als bedoeld in artikel 48/4 van de wet.

In casu bestaat deze ernstige schade in het geval van verzoeker in de onmenselijke en vernederende behandeling waaraan hij als homoseksueel, die in Senegal het slachtoffer is geweest van talrijke gewelddaden en discriminatie, dreigt te worden blootgesteld indien hij naar zijn land terugkeert.

Bovendien valt verzoeker niet onder een van de in de wet voorziene uitsluitingsgronden die hem het voordeel van subsidiaire bescherming zouden kunnen ontnemen.

Hij verzoekt dus om subsidiaire bescherming op een oneindig subsidiaire basis.”

Verzoeker gaat in op de argumenten in de bestreden beslissing en voert aan als volgt:

“4.2.1. Elementen van het verhaal die door het CGVS betwist zijn

Onder dit punt zal de verzoekende partij paragraaf voor paragraaf ingaan op de grieven van het CGVS.

a) Met betrekking tot de "homofilms" die verzoeker met zijn medestudent bekeek

Het CGVS beschouwt het volgende :

[...]

- Met betrekking tot verzoekers verwijzing naar de "homofilms" in verband met de periode en de wijze waarop hij zijn seksuele geaardheid heeft ontdekt wenst verzoeker specificeren dat het niet door het kijken naar deze films was dat hij zijn seksuele geaardheid ontdekte, maar dat het op deze wijze was dat deze voor het eerst in de praktijk tot uiting kwam. Hij had zijn aantrekkingskracht voor mannen natuurlijk niet ontdekt door met O. naar een "homofilm" te kijken, maar deze films maakten deel uit van een bewustwordingsproces, waarop wij hierna terugkomen, en dat verzoekers seksuele geaardheid integendeel geloofwaardig maakt.

- Met betrekking tot deze "homofilms" verklaart verzoeker ook dat hij zijn verhaal helemaal niet heeft aangepast aan de vragen van de protection officer. Als men de bladzijden 27 en 30 NPO bekijkt wordt duidelijk dat verzoeker zichzelf nooit heeft tegengesproken met betrekking tot deze "homofilms". Hij beantwoordde de vragen gewoon om de beurt. Toen het onderwerp "homofilms" ter sprake kwam, ging het in de eerste plaats over de ontdekking van zijn homoseksualiteit en het feit dat het kijken naar deze "homofilms" een van de eerste uitingen van zijn seksuele geaardheid was. In dit licht bezien is het begrijpelijk dat verzoeker er niet op heeft gewezen dat het een onvoorzichtige daad was om deze films buiten te bekijken. Toen de P.O. daarentegen het roekeloze aspect van de zaak aan de orde stelde, heeft verzoeker onmiddellijk gepreciseerd dat hij slechts één keer met O. naar "homofilms" had gekeken, en dat hij hem de tweede keer had afgeraden om ze in een openbare plaats te bekijken omdat dat te gevaarlijk was.

In casu is het CGVS veel te streng. Dat de verklaringen van de verzoeker zagezegd evolueren, is gewoon te wijten aan de evoluerende aard van de gestelde vragen. Verzoeker heeft juist en geloofwaardig geantwoord en deze grief moet worden afgewezen. Deze fase van de bewustwording van verzoeker moet als voldoende vaststaand worden beschouwd.

b) Met betrekking tot de bewustwording van de homoseksuele oriëntatie van verzoeker

Het CGVS beschouwt :

[...]

Wat verzoekers bewustwording van zijn homoseksualiteit betreft wenst hij twee punten naar voren te brengen:

- Ten eerste, dat hij inderdaad een bewustwordingsproces rapporteerde. Hij voelde zich voor het eerst aangetrokken tot een jongen toen hij 16 was, maar hij moest dit voor zich houden omdat hij wist dat het in Nigeria niet geaccepteerd werd (NPO, p. 28). Toen begon hij zich rond zijn 17e aangetrokken te voelen tot andere jongens en begon hij naar "homofilms" te kijken (NPO, p. 27-28). Het was op dat moment dat hij zich realiseerde dat hij homoseksueel was. Aan het einde van zijn realisatieproces verklaarde hij dat hij een diepe vreugde voelde (hierover later meer). Hij wist ook dat zijn homoseksualiteit nooit zou worden geaccepteerd, dat hij het zijn hele leven zou moeten verbergen, maar hij accepteerde het (NPO, p. 28-29). Verzoeker heeft dus wel degelijk melding gemaakt van een proces van verwerking.

- In de tweede plaats wijst verzoeker erop dat de verwerende partij er bij de ondervraging van verzoeker op heeft toegezien verzoeker niet uit te leggen dat zijn antwoorden niet aan zijn verwachtingen beantwoordden. Het is uiteraard zeer ingewikkeld voor een homoseksuele verzoeker om internationale bescherming om in detail uit te leggen hoe hij zich bewust is geworden van zijn homoseksualiteit, ook al heeft hij zich daar nooit mee bezig gehouden, en heeft hij de laatste jaren van zijn leven doorgebracht met het verbergen en het er nooit over te hebben gehad. Gelet op deze achtergrond en op de verplichting van de protection officer om uit te leggen wat hij van verzoeker verwacht, is verzoeker van mening dat de verwerende partij verzoeker had moeten uitleggen wat zij van hem verwachtte met 9 betrekking tot zijn verklaringen over zijn bewustwording. In plaats daarvan gingen de vragen door en door en was verzoeker ervan overtuigd dat hij voldoende informatie gaf en dat verweerder tevreden was met zijn antwoorden. Door verzoeker niet uit te leggen wat hij van hem verwachtte en door niet voldoende rekening te houden met alle verklaringen van verzoeker, heeft de verwerende partij dus haar zorgplicht geschonden. Deze grief moet derhalve worden afgewezen. De bewustwording van verzoeker moet als geloofwaardig worden beschouwd en als bijdragende tot de vaststelling van zijn homoseksualiteit.

c) Met betrekking tot verzoekers aanvaarding van zijn homoseksualiteit

Het CGVS beschouwt :

[...]

De grief van het CGVS wordt ongetwijfeld gekenmerkt door een stereotiepe opvatting van homoseksualiteit.

- Het CGVS is in de eerste plaats van mening dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker vreugde heeft gevoeld op het moment dat hij zijn homoseksualiteit ontdekte, gelet op de homofobie in de Nigeriaanse

samenleving. Verzoeker beweert echter dat de bewustwording van zijn homoseksualiteit en de aanvaarding daarvan voor hemzelf echt geluk hebben gebracht. Het is duidelijk dat hij gedwongen zou zijn geweest dit levenslang voor zich te houden, maar eindelijk te begrijpen wat hij werkelijk liefhad en wilde was een bron van vreugde. Het is een stereotype opvatting dat iemand die in een homofobe samenleving leeft, zich noodzakelijkerwijs angstig moet voelen wanneer hij of zij uit de kast komt. Dit blijkt uit de conclusie van advocaat-generaal E. Sharpston van 17 juli 2014 aan het HvJEU in de zaken C-148/13, C-149/13 en C-150/13 :

[...]

- In de tweede plaats, met betrekking tot het feit dat verzoeker zijn homoseksualiteit als een keuze beschouwt, waarvan hij echter niet voornemens is afstand te doen, stelt verzoeker in de eerste plaats dat hem niet kan worden verweten dat hij heeft verklaard dat hij niet voornemens is afstand te doen van zijn homoseksualiteit. Inderdaad, volgens de UNHCR richtsnoer over seksuele geaardheid :

[...]

Het is derhalve volkomen coherent en normaal dat verzoeker niet heeft overwogen afstand te doen van zijn seksuele geaardheid. Dit maakt de realiteit van zijn seksuele geaardheid des te geloofwaardiger. Wat het feit betreft dat verzoeker zijn seksuele geaardheid als een keuze beschrijft, zij eraan herinnerd dat er geen juist of onjuist antwoord is op de vraag hoe eenieder zijn eigen seksuele geaardheid opvat, en dat het feit dat verzoeker zijn eigen seksuele geaardheid als een keuze beschouwt, zijn homoseksualiteit niet minder geloofwaardig maakt. Dit geldt in het bijzonder voor de situatie in Nigeria, waar homoseksualiteit door de strafbaarstelling ervan wordt voorgesteld als iets waarvoor homoseksuelen verantwoordelijk zijn (en waarvoor zij moeten worden gestraft).

Het feit dat verzoeker zijn seksuele geaardheid voorstelde als "een keuze waarvan hij geen afstand kon doen", deed geenszins afbreuk aan zijn homoseksualiteit. Deze grief vormt ongetwijfeld een schending van de motiveringsplicht en moet worden afgewezen.

d) Met betrekking tot verzoekers relatie met K.

Het CGVS beschouwt :

[...]

- Wat in de eerste plaats het feit betreft dat verzoeker K. nooit heeft gevraagd op welke basis hij hem avances heeft gemaakt, is het dienstig te kijken naar verzoekers zelfopvatting. Volgens verzoeker is zijn homoseksualiteit zichtbaar. Dit blijkt uit het volgende commentaar: "Euhm, jongens, als ze me zien, houden ze altijd van me, waar ik werk nu bijvoorbeeld, er is een homo ook in het bedrijf, hij zag me, hij zei ah, je werkt in deze plaats, de manier waarop je wandelt is anders, hij vroeg ben je homo, ik zei ja. Als jongens me zien, houden ze altijd van me, dat is de waarheid" (NPO, p. 27). Aangezien verzoeker van mening is dat zijn homoseksualiteit zichtbaar is (althans voor homoseksuelen), had hij geen reden om de elementen waarop K. zijn mening dat hij homoseksueel is, heeft gebaseerd, in twijfel te trekken.

- In de tweede plaats, met betrekking tot het feit dat verzoeker "onvoldoende informatie" heeft verstrekt over K.'s vorige relatie, wijst verzoeker erop dat het zeer geloofwaardig is dat het onderwerp van vorige relaties niet wordt besproken in een koppel, vooral wanneer het een homoseksueel koppel betreft in een maatschappij waarin homoseksualiteit taboe is en waarin homoseksueel zijn een gevaar vormt.

Deze grief is in strijd met de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht en moet worden afgewezen.

Het CGVS beschouwt vervolgens :

[...]

Verzoeker is van mening dat deze grief niet relevant is. Verweerder acht het immers niet geloofwaardig dat verzoeker en K. elkaar bij elkaar thuis zagen, terwijl verzoeker juist daarom heeft verklaard dat zij elkaar meer bij K. thuis zagen dan bij hem thuis (NPO, p. 35).

Het feit dat K. verzoekers woning van tijd tot tijd heeft bezocht, doet geenszins af aan hun relatie, aangezien verzoeker tijdens zijn verhoor herhaaldelijk heeft verklaard dat hij altijd zeer voorzichtig was. Deze klacht is een schending van de motiveringsplicht en moet worden afgewezen.

Ter conclusie wordt verzoekers relatie met K. niet op geldige wijze betwist. De drie grieven waarop de verwerende partij zich beroept, betreffen niet alleen de details van verzoekers relaas, maar zijn ook in strijd met de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht.

Deze drie grieven zijn duidelijk onvoldoende om verzoekers beschrijving van zijn relatie met K., die hij op de bladzijden 31-36 NPO uitvoerig, nauwkeurig, gedetailleerd en concreet had beschreven, in twijfel te trekken zonder zichzelf tegen te spreken. De relatie van de verzoeker met K. moet als voldoende vaststaand worden beschouwd.

e) Aangaande verzoekers ontsnapping

Het CGVS beschouwt :

[...]

- Wat het risico van zoenen op het verjaardagsfeestje betreft, werd de verzoeker hierover ondervraagd en hij gaf een zeer geloofwaardig antwoord (NPO, p. 39):

[...]

Dit antwoord suggereert dat K., die verzoeker had uitgenodigd voor het feest, wist dat zij zich op een "veilige" plaats bevonden, waar zij veilig konden zoenen. Het is zeer waarschijnlijk dat dit te wijten was aan het feit dat het op zijn minst een "homovriendelijk" feest was (ook al was de verzoeker zich daar niet van bewust), hetgeen het optreden van de politie verklaart. In elk geval verklaarde verzoeker dat hij eerst bang was, dat hij K. niet wilde kussen waar iedereen bij was, en dat K. hem pas daarna geruststelde dat het veilig was op dit feest.

Door geen rekening te houden met deze geloofwaardige verklaring van de verzoeker, of door niet uit te leggen waarom deze verklaring onbevredigend is, verzaakt het CGVS zijn motiverings- en zorgvuldigheidsplicht.

- Met betrekking tot het feit dat verzoeker na het incident is teruggekeerd naar Uzobe en College Lane 4, stelt verzoeker drie dingen. Ten eerste kon de aanvrager nergens heen. Hij was verplicht naar huis terug te keren, al was het maar om weer bij zinnen te komen en te overwegen te vertrekken. In de tweede plaats dacht verzoeker niet dat K. zijn verblijfplaats aan de politie bekend zou maken, gelet op wat zij samen hadden meegemaakt. Hij had ook geen idee dat de politie K. zou martelen om zulke informatie te verkrijgen. Ten slotte wijst verzoeker erop dat hij eerst naar Uzobe is gegaan, vervolgens naar College Lane, en vervolgens terug naar Uzobe. Hieruit blijkt een zekere voorzichtigheid, want hij bleef niet op één plaats. Toegegeven, de Grievor handelde niet op de meest voorzichtige manier, maar is onvoorzichtigheid niet inherent aan mensen, en daarom geloofwaardig? Met deze grief is het CGVS te streng en verzaakt het zijn zorgvuldigheidsplicht.

Deze twee aantijgingen betreffende verzoekers vlucht zijn derhalve irrelevant en vormen een schending van de motiverings- en zorgvuldigheidsplicht. Zij moeten worden verworpen en verzoekers ontsnapping moet als voldoende bewezen worden beschouwd.

f) Met betrekking tot verzoekers verklaringen in Frankrijk

Het CGVS beschouwt

[...]

Verzoeker benadrukt hier de onverenigbaarheid van deze klacht met de UNCHR-richtsnoeren inzake seksuele geaardheid. Uit deze nota blijkt immers overduidelijk dat van een verzoeker niet kan worden verlangd dat hij afstand doet van zijn seksuele geaardheid om in zijn land van herkomst in vrede te kunnen leven. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt echter zeer duidelijk dat hij naar aanleiding van zijn problemen met zijn autoriteiten zijn seksuele geaardheid in twijfel is gaan trekken. Het feit dat hij zichzelf op een bepaald moment (in 2019 in Frankrijk) omschreef als niet langer homoseksueel vanwege de problemen die zijn homoseksualiteit veroorzaakte, betekent geenszins dat hij werkelijk niet langer homoseksueel was. Het betekent veeleer dat verzoeker door zijn problemen en de opgelopen trauma's is gaan twifelen aan zijn seksuele geaardheid. Dit duidt meer op zijn behoefte aan bescherming dan op zijn heteroseksualiteit.

Deze grief vormt een schending van de zorgvuldigheidsplicht en moet worden afgewezen. Verzoekers verklaringen in Frankrijk waren niet van dien aard dat zij zijn homoseksualiteit in twijfel trokken. Zij seksuele geaardheid moet dus als voldoende bewezen worden beschouwd.

g) Met betrekking tot de weigering van verzoeker om zijn Facebook-account te verstrekken

Het CGVS beschouwt :

[...]

Wat verzoekers weigering om zijn Facebook-account op te geven betreft, verwijzen wij naar verzoekers verklaringen, waarin hij duidelijk de redenen heeft uiteengezet die hem ertoe hebben gebracht te weigeren zijn Facebook-account op te geven. Wij herinneren er ook aan dat volgens het UNHCR-Handbook on Procedures :

[...]

Verzoeker, die om alle redenen had leren vrezen voor de autoriteiten in zijn land, had reden om te weigeren zijn Facebook-account openbaar te maken. Verzoeker verzoekt de Raad zich op dit punt soepel op te stellen. Voorts verstrekt verzoeker, als teken van zijn goede trouw en na een geruststellend gesprek met zijn raadsman, een link naar zijn Facebook-account: [url]

h) Met betrekking tot de ingediende documenten

Verzoeker diende in : een "Statutory Declaration of Age", een "Attestation of Birth", een "Affidavit of Fact", een "Carte d'adhérent" van de LGBT te Parijs van het jaar 2019, een "Bulletin d'Adhésion 2019 - Personne physique" van de LGBT Parijs dd. 23 juni 2019, twee foto's genomen aan het "Rainbow House" van de LGBT in Brussel, een "Certificate of Long Service" van "Reynolds Construction Company (NIG) LTD." dd.

28 november 2017, een "Arbeidsovereenkomst voor bedienden" dd. 09 september 2021 bij "General Services Antwerp NV (Katoen Natie)", een foto van een werkmachine, een 'Attestation de Réussite de l'Unité d'Enseignement - Français : Langue Etrangère UFDA - Niveau débutant' dd. 08 december 2020, een 'Bulletin de Situation' van het 'Hôpital Privé Seine St-Denis', twee foto's van de "Libya Sabha Ali gevangenis" in Libid, de artikels "The Lagos State Government on Thursday arraigned 28 adults and 12 minors before a Lagos Magistrate Court for allegedly engaging in homosexuality contrary to the laws of the land" en "Police arrest five men accused of homosexuality for Kano".

Deze documenten zijn weliswaar niet alle bedoeld om de homoseksualiteit van verzoeker te bewijzen, maar zij tonen in ieder geval aan dat verzoeker zijn medewerkingsplicht heeft vervuld.

Wat meer precies betreft de "Affidavit of Fact", de "Membership Card" van de LGBT te Parijs van het jaar 2019, het "Membership Form 2019 - Natural Person" van de LGBT te Parijs dd. 23 juni 2019 en de twee foto's die in het "Rainbow House" in Brussel werden genomen, vormen die althans het begin van bewijs van de vermeende feiten. Verzoeker legt ook als bijlage bij dit verzoekschrift ook een getuigenis over van een vriend die hij in België heeft ontmoet (stuk 3). Er zij aan herinnerd dat het aan de asielautoriteiten is om alle overgelegde documenten in het licht van de verklaringen van de asielzoeker te onderzoeken, en niet elk document op zich. In dit geval vormen de overgelegde documenten een geheel van objectieve en convergerende bewijzen die, tezamen genomen, doorslaggevend zijn.

4.2.2. Element van het verhaal die door het CGVS niet wordt vermeld

Naast het ontbreken van een geldig oordeel op een aantal punten (zie hierboven), heeft het CGVS nagelaten een oordeel te geven over een cruciaal element bij de beoordeling van verzoekers seksuele geaardheid, namelijk zijn enige homoseksuele relatie in Europa, met T.. In elk geval gaat het om een essentieel element die niet op deze wijze kon worden omzeild. Het CGVS heeft niet voldaan aan zijn verplichting tot grondigheid en formele motivering, die op deze gronden ten minste zou moeten leiden tot de nietigverklaring van de beslissing."

Verzoeker besluit als volgt:

"In conclusie, ten gevolge van het bovenstaande, moet er worden beoordeelen dat de argumenten van het CGVS onvoldoende, inadequaat en verkeerd zijn om een negatieve beslissing te kunnen nemen wat betreft zijn gegronde vrees voor vervolging in verband met zijn lidmaatschap van de Senegalese homoseksuele sociale groepering.

De bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden om naar het CGVS terug te sturen voor verder onderzoek van verzoekers relatie met T..

De verzoekende partij is echter van mening dat de verklaringen van verzoeker moeten als aannemelijk en geloofwaardig beschouwd worden, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel (art. 48/6 Vreemdelingenwet).

Verzoeker moet als gevolg een bescherming krijgen.

Daarvoor dient verzoeker de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker het volgende stuk: "3. Getuigenis van M.I.F."

2.3. In de aanvullende nota van 4 augustus 2022 verwijst verweerder naar:

- EASO "Nigeria Security Situation" van juni 2021
- EASO "Country Guidance Note: Nigeria" van oktober 2021.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante

informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Nigeria uit vrees voor problemen omwille van zijn seksuele geaardheid.

Vooreerst wordt opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Nigeriaanse samenleving. Hierbij wordt nog opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

6. De geloofwaardigheid van verzoekers beweerde homoseksualiteit wordt ondermijnd door de volgende vaststellingen:

- Verzoeker legt inconsistente verklaringen af over de manier waarop en de periode waarin hij ontdekt heeft dat hij homoseksueel is en emotionele gevoelens heeft voor andere mannen. Wanneer verzoeker gevraagd wordt hoe hij ontdekt heeft dat hij aangetrokken is tot personen van hetzelfde geslacht, verklaart hij: *"Ja, de leeftijd van 18, ik keek films, homofilms, ik hield van alles daarvan, de films, ik was al homo, ik bleef alles bekijken, ik werd meer aangetrokken. [...] Euhm, jongens, als ze me zien, ze houden altijd van me, waar ik werk nu bijvoorbeeld, er is een homo ook in het bedrijf, hij zag me, hij zei ah, je werkt in deze plaats, de manier waarop je wandelt is anders, hij vroeg ben je homo, ik zei ja. Als jongens me zien, ze houden altijd van me, dat is de waarheid."* (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 27). Wanneer aan verzoeker gevraagd wordt om dit te verduidelijken en context te geven over het moment en de manier waarop hij erachter gekomen is dat hij homoseksueel is, komt hij niet verder dan te verklaren dat *"als ik jongens zie zoals me, ik voel passie, liefde voor hen, dus daarmee, ik wist het al, ik voelde het in mijn systeem, ik hou van die jongen, ik had het al in mijn systeem, ik hou van die jongen, dat ik ging verder, tot ik zag, de passie die ik heb, is voor jongens, dus ik ging er naartoe, ik wist ik was homo, doordat ik bij familie woonde, ik kon niets doen en moest het voor mezelf houden."* (notities, p. 28). Ten slotte verklaart verzoeker in het verzoekschrift eerst dat het niet door het kijken naar *"homofilms"* is dat hij zijn seksuele geaardheid ontdekt heeft, maar dat

het kijken ernaar de eerste keer was dat dit tot uiting kwam. Vervolgens stelt verzoeker echter het volgende in zijn verzoekschrift: *“Toen begon hij zich rond zijn 17^e aangetrokken te voelen tot andere jongens en begon hij naar “homofilms” te kijken (NPO, p. 27-28). Het was op dat moment dat hij zich realiseerde dat hij homoseksueel was.”*

De verklaringen van verzoeker zijn vaag en inconsistent en hij kan geenszins doorleefd vertellen over zijn ontdekking van zijn homoseksualiteit. Hij spreekt zichzelf meerdere keren tegen over het verloop van het bewustwordingsproces, zowel tijdens het persoonlijk onderhoud als in het verzoekschrift. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst.

- Verzoeker wijst in het verzoekschrift op de stereotiepe opvatting van de commissaris-generaal over homoseksualiteit waar in de bestreden beslissing geargumenteed wordt dat het opmerkelijk is dat verzoeker zich, in het homofobe klimaat van Nigeria, *“heel blij”* gevoeld zou hebben toen hij beseftte dat hij zich aangetrokken voelde tot mannen en dat hij zijn homoseksualiteit beschrijft als iets dat goed voor hem zou zijn. Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat verzoeker zijn seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij verzoeker, die afkomstig is uit een land waar men LGBTQ+ niet accepteert en waar dit mogelijk (sociaal) strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven. Aangezien verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud beweert op de hoogte te zijn van de gevolgen van het uiten van zijn homoseksuele geaardheid in de Nigeriaanse samenleving en deze gevolgen zelfs aan den lijve te hebben ondervonden, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij de ontdekking en beleving van zijn beweerdde homoseksuele geaardheid niet omschrijft als enkel positief, zelfs niet louter wat zijn persoonlijke belevenis betreft. Deze ontdekking en beleving situeren zich immers in de homofobe Nigeriaanse samenleving, waarvan zij niet los kunnen gezien worden. Verzoeker toont niet aan dat hij bij het ontdekken van zijn geaardheid een denkproces heeft doorgemaakt dat past binnen een samenleving die homofob is.
- Verzoeker verklaart bovendien tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals dat zijn homoseksualiteit een keuze is (notities, p. 26, 28, 29). De manier waarop verzoeker homoseksualiteit voorstelt – als iets waartoe men kan beslissen – toont een gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksueel aan. Zelfs als verzoeker zijn homoseksualiteit als een keuze beschouwt en dit volgens het verzoekschrift geen fout antwoord is op hoe iemand zijn seksuele geaardheid opvat, dan blijkt uit zijn verklaringen dat hij niet dieper heeft nagedacht over het maken van deze *“keuze”*, gelet op de homofobe samenleving die hij zelf schetst waarin het maken van een dergelijke *“keuze”* levensgevaarlijk kan zijn. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker niet kan worden verweten te hebben verklaard dat hij niet voornemens is afstand te doen van zijn *“keuze”* tot homoseksualiteit, dient te worden benadrukt dat nergens gesteld wordt dat van verzoeker verwacht wordt dat hij afstand doet van zijn homoseksualiteit.
- Het is ongeloofwaardig dat verzoeker, in het homofobe klimaat dat er heerst in Nigeria, op zulke onvoorzichtige manier een relatie zou starten met iemand waarvan hij zelf niet met zekerheid wist of hij ook homoseksueel was. Gezien de homofobe Nigeriaanse context die verzoeker zelf schetst, is het immers geenszins aannemelijk dat twee mannen, zonder enige vertrouwensband, aan elkaar toegeven dat ze homoseksueel zijn en halsoverkop besluiten om een relatie te starten (notities, p. 24). Verzoeker vertelt namelijk op de hoogte te zijn van het negatieve maatschappelijke oordeel en de straffen die opgelegd kunnen worden. Hij zou dit via het nieuws vernomen hebben: *“Ja toen, ik zag het niet met mijn ogen, maar op het nieuws het kwam er wel op, die persoon,... mensen die de politie arresteren omdat ze homo zijn, naar de gevangenis gebracht. Het weerhoudt me er niet van. Het kan me er niet van stoppen.”* (notities, p. 28). Het feit dat verzoeker zo roekeloos zou zijn in zijn beleving van zijn homoseksualiteit, toont een gebrek aan kennis van de leefwereld van homoseksuelen in Nigeria en van het feit dat zij zich in een precarie situatie bevinden.
- Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat de gang van zaken met K. zo snel gebeurd is omdat K. aan hem gezien had dat hij homoseksueel is. Ook in het verzoekschrift

verklaart verzoeker dat zijn homoseksualiteit zichtbaar is (*"althans voor homoseksuelen"*). Nochtans verklaarde hij op een ander moment tijdens het persoonlijk onderhoud dat personen die niet weten dat hij homoseksueel is, dit nooit zouden kunnen zien: *"Mijn verstand zei ik weet het niet, maar als ik het niemand zei, niemand zag me, het zou moeilijk zijn voor hem om het te zien, ik gaf de attitude niet, enkel als ik het zou zeggen, ze zouden het weten, zonder dat ik het zei, hoe zouden ze het kunnen te weten komen, het is niet mogelijk"* (notities, p. 36). Opnieuw slaagt verzoeker er niet in om eenduidige verklaringen af te leggen.

- Ook het feit dat verzoeker ervoor koos om niet enkel af te spreken bij K. thuis, wat hij omschrijft als een *"verborgen plaats"*, maar ook bij hem thuis, toont een gebrek aan voorzichtigheid. Het verzoekschrift bevestigt dat, ondanks dat het veiliger was om af te spreken bij K. thuis, verzoeker toch meermaals ook bij hem thuis afsprak met K.. Wanneer de *protection officer* hem meerdere malen vraagt waarom ze niet altijd bij K. thuis afspraken, aangezien dit veiliger was, kan verzoeker hierop geen antwoord geven en ontwijkt hij de vraag (notities, p. 35). Bovendien geeft verzoeker toe dat het risicovol was om bij hem thuis af te spreken aangezien hij niet kon voorspellen wanneer iemand van zijn familie zou langskomen: *"Ja, als ze komen en mij met hem zien, ik weet het niet, wanneer ze gaan komen, misschien doen we dingen samen en komen ze, als ik de deur open, ik weet het niet, maar daarom zei ik niet te komen naar daar, ik wou familie mensen vermijden, ook compound mensen vermijden, ik wou niet dat hij kwam, beter naar Uzobe, of ik naar zijn plaats."* (notities, p. 36). In die zin is het nog opmerkelijk dat verzoeker zich het adres van K. niet herinnert, ondanks dat ze vooral vaak bij hem afgesproken zouden hebben (notities, p. 34).

7. Verzoeker haalt in het verzoekschrift aan dat hem tijdens het persoonlijk onderhoud niet duidelijk gemaakt werd of zijn antwoorden voldoende waren terwijl het nochtans verplicht is dat de *protection officer* uitlegt wat er van verzoeker verwacht wordt.

Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt nochtans dat de *protection officer* verzoeker uitgebreid - en via zowel open als gesloten vragen - de kans heeft geboden om vrijelijk en openlijk te vertellen over zijn ervaringen, gevoelens, gedachten, emoties en kennis aangaande zijn voorgehouden homoseksualiteit. Verzoeker kwam echter niet verder dan het verschaffen van vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De Raad benadrukt dat de commissaris-generaal zijn beslissing neemt op grond van de feitelijke elementen zoals die hem werden aangereikt door de asielzoeker. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust dan ook in beginsel op de asielzoeker zelf. Het komt bijgevolg in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken.

Volledigheidshalve wordt nog benadrukt dat artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bepaalt: *"Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven"*. Dit artikel werd ingevoegd door artikel 11 van het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. In het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit wordt uitdrukkelijk gesteld dat alleen de tegenstrijdigheden die de ambtenaar tijdens het gehoor zelf vaststelt aan de asielzoeker dienen voorgelegd te worden zodat hij de kans krijgt zijn verklaringen te verduidelijken, dat het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf niet steeds mogelijk is en de ambtenaar daarom niet verplicht is om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen. Dit artikel belet de commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd. Bovendien heeft verzoeker door middel van de bestreden beslissing kennis genomen van de motivering van de bestreden beslissing en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om er op te reageren, hetgeen hij ook heeft gedaan, zodat het uiteindelijk doel van artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 werd bereikt.

8. Wat betreft het feit dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud weigerde om zijn Facebook-profiel te delen, wordt opgemerkt dat van de verzoeker om internationale bescherming volledige medewerking

mag verwacht worden in het afleveren van documenten en informatie om zijn asielrelaas en –motieven te ondersteunen. Het weigeren van het delen van informatie heeft een negatieve weerslag op de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

Het feit dat verzoeker in het verzoekschrift alsnog de link naar zijn Facebook-account meedeelt, doet geen afbreuk aan zijn gebrek aan medewerking tijdens het persoonlijk onderhoud.

9. Gelet op het voorgaande kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid. De verklaringen van verzoeker over de ontdekking en de beleving van zijn homoseksuele geaardheid zijn niet doorleefd. De verwijzing naar landeninformatie inzake de situatie van homoseksuelen in Nigeria en (inter)nationale rechtspraak en rechtsleer is dan ook niet dienstig. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de beweerde gevolgen van deze beweerde geaardheid. Verzoekers bewering dat hij door de Nigeriaanse autoriteiten en door de lokale gemeenschap gepercipieerd wordt als homoseksueel, kan, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet worden gevolgd, aangezien hij niet aannemelijk maakt homoseksueel te zijn. Verder zijn geen elementen in het administratief dossier of bij onderhavig verzoekschrift aanwezig waaruit zou kunnen blijken dat verzoeker door de Nigeriaanse autoriteiten of door de Nigeriaanse gemeenschap alsnog als homoseksueel aanzien zou kunnen worden.

10. Gelet op het voorgaande kunnen de neergelegde stukken, in tegenstelling tot wat het verzoekschrift stelt, geen begin van bewijs van de vermeende feiten vormen. De *Affidavit of Fact* die door verzoekers vader gezworen werd - waarin hij verklaart dat verzoeker zijn zoon is en dat verzoeker op een feestje in een hotel in Delta State aanwezig was op 27 september 2017 met zijn vriend K., waar hij met hem betrapt zou zijn en vervolgens ontsnapt zou zijn aan de politie – biedt geen garantie voor de waarachtigheid van de neergeschreven verklaringen en volstaat niet om voorgaande vaststellingen te ontkrachten. De documenten die verzoekers lidmaatschap bij LGBTQ+-verenigingen in Frankrijk en België aantonen, vormen geen bewijs van zijn homoseksualiteit.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Met betrekking tot de getuigenis, toegevoegd aan het verzoekschrift, van een vriend die hij in België heeft ontmoet, dient er opgemerkt te worden dat dit niet kan dienen als bewijs van zijn homoseksualiteit. Deze brief heeft namelijk geen objectieve bewijswaarde aangezien dit geschreven is door een privépersoon waarmee verzoeker bevriend is.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofdte van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

14. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De aanvullende nota van verweerder stelt dienaangaande het volgende: “[...] De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Delta actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Delta aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

Verzoeker voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS